

Arrest

nr. 270 373 van 24 maart 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantoor van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 december 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 december 2021 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 22 februari 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 14 augustus 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 25 april 2016 de beslissing om verzoeker de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen.

1.3. Op 3 januari 2018 werd verzoeker door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van twaalf maanden, met uitstel gedurende vijf jaar voor wat de termijn van de voorlopige hechtenis overschrijdt, wegens inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen.

1.4. Jegens verzoeker werd op 30 mei 2019 een proces-verbaal opgesteld wegens een fietsdiefstal.

1.5. Op 17 oktober 2019 werd verzoeker door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien maanden, wegens inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen.

1.6. Verzoeker werd op 2 maart 2020 door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van twintig maanden, wegens diefstal met geweld en bedreiging, bij nacht en met het gebruik of vertonen van wapens.

1.7. Op 4 januari 2021 werd verzoeker door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een werkstraf van zestig uur of een vervangende gevangenisstraf van zes maanden wegen diefstal.

1.8. Verzoeker werd 9 februari 2021 door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van dertig maanden wegens slagen en verwondingen aan een minderjarige en aan een ministerieel ambtenaar en wegens poging tot diefstal met geweld of bedreiging.

1.9. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 15 april 2021 de beslissing om verzoekers vluchtelingenstatus in te trekken. Verzoeker ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.10. De Raad verwierp bij arrest van 8 oktober 2021 met nummer 261 935 het beroep dat verzoeker instelde tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 15 april 2021.

1.11. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 7 december 2021 de beslissing tot beëindiging van het verblijf. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

*"Mevrouw/ Mijnheer
naam: [M.]
[...]
nationaliteit : Somalië*

Krachtens artikel 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf om de volgende redenen van openbare orde:

Op 13/08/2015 kwam u aan in België en u diende op 14/08/2015 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 25/04/2016 heeft het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) u de vluchtelingenstatus toegekend. Als een gevolg van deze beslissing bent u thans in het bezit van een B-kaart, geldig tot 17/04/2026.

Op 03/01/2018 werd u door de correctionele rechtbank van Antwerpen definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden met uitstel 5 jaren behalve voorlopige hechtenis van 14/10/2017 tot 03/01/2018 omwille van het bezit en handel in verdovende middelen.

Op basis van deze informatie werd op 20/04/2018 door de DVZ een vraag tot intrekking van uw vluchtelingenstatus overgemaakt aan het CGVS in toepassing van artikel 49, § 2, tweede lid, en artikel 55/3/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Op 17/10/2019 werd u door de correctionele rechtbank van Antwerpen definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden omwille van verkoop, te koop aanbieden, afleveren of leveren van middelen zonder vergunning en wegens nationale bijzondere herhaling.

Op 02/03/2020 werd u door de correctionele rechtbank van Antwerpen definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 20 maanden omwille van diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, met wapens of erop gelijkende voorwerpen.

Op 04/01/2021 werd u door de correctionele rechtbank van Antwerpen definitief veroordeeld tot een werkstraf van 60 uren omwille van diefstal (herhaling).

Op 09/02/2021 werd u door de correctionele rechtbank van Antwerpen definitief correctioneel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden omwille van poging tot diefstal met geweld of bedreiging, op een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, duidelijk was of de dader bekend was; opzettelijke slagen en verwondingen, gepleegd op een minderjarige of op een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien; het toebrengen van slagen aan een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of tegen enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van hun bediening.

In het kader van de heroverweging van uw internationale beschermingsstatus werd u door het CGVS op 21/01/2021 en 25/02/2021 schriftelijk de mogelijkheid geboden om de redenen mee te delen waarom uw internationale beschermingsstatus behouden diende te worden. U heeft deze uitnodigingen beantwoord op 04/03/2021 en 11/03/2021.

Het CGVS heeft vervolgens op 15/04/2021 uw vluchtelingenstatus ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan u op 15/04/2021 in kennis werd gesteld. Het CGVS was van oordeel dat gebleken is dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1, van de wet van 15 december 1980. Bijgevolg diende de vluchtelingenstatus die u eerder werd toegekend te worden ingetrokken. Volledigheidshalve wijzen we erop dat het CGVS bij haar beslissing van 15/04/2021 van oordeel was dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar uw land van herkomst en dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Op 07/05/2021 heeft u een schorsend beroep ingediend tegen de intrekking van uw vluchtelingenstatus bij de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). De beslissing van het CGVS werd vervolgens op 08/10/2021 door de RVV in beroep bevestigd. De RVV stelde in haar arrest van 08/10/2021 het volgende: "Rekening houdend met alle omstandigheden van de zaak, is de Raad in casu van oordeel dat de verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omwille van de gestelde daden waarvoor hij definitief werd veroordeeld, die worden gekwalificeerd als een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1, van de wet van de Vreemdelingenwet en aldus in aanmerking worden genomen om over te gaan tot intrekking van de aan verzoeker op 25 april 2016 toegekende vluchtelingenstatus."

Bijgevolg is de intrekking van uw vluchtelingenstatus definitief geworden en staat het vast dat de minister of zijn gemachtigde kan beslissen om uw verblijf te beëindigen in toepassing van artikel 21 van de wet van 15 december 1980. Bij de evaluatie van uw verblijfsrecht wordt onder andere rekening gehouden met het bestaan van banden met uw land van verblijf, de banden met uw land van herkomst of het ontbreken van banden met uw land van herkomst, uw leeftijd en met de eventuele gevolgen voor uw familieleden.

Bij het nemen van deze beslissing tot beëindiging van uw verblijf wordt bovendien in toepassing van artikel 23, § 2, van de wet van 15 december 1980 rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die u heeft begaan of met het gevaar dat van u uitgaat en met de duur van uw verblijf in het Rijk.

Dienaangaande stellen we vast dat u 6 jaar geleden in België aankwam op 13/08/2015. Op het ogenblik van uw komst naar België was u een volwassen man van 19 jaar. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u tijdens uw gehoor bij de DVZ op 18/12/2015 dat u sinds uw geboorte steeds in uw land van herkomst heeft gewoond tot aan uw vertrek naar België. Volgens uw verklaringen was u op het ogenblik van uw komst naar België student en behaalde u een diploma middelbaar onderwijs. Daarnaast verklaarde u verloofd te zijn en dat uw verloofde op dat ogenblik nog in Somalië verbleef, net als uw moeder en uw zus. Ten slotte wijzen we erop dat uw moedertaal de officiële landstaal is.

Derhalve staat het vast dat u het merendeel van uw leven in het land van herkomst heeft doorgebracht, dat u er bent opgegroeid, dat u er naar school ging en dat u er een familiaal netwerk heeft. De loutere vaststelling dat u op heden 6 jaar op regelmatige basis in België verblijft, is op zich dan ook ruim onvoldoende om van een diepgaande integratie in de Belgische samenleving te getuigen en volstaat geenszins om van hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken.

Op 22/10/2021 werd u via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). U heeft hier op binnen de voorziene termijn gereageerd en bezorgde de DVZ een ingevulde vragenlijst met volgende bijlagen: begeleidingsverslag CAW; brief aan het CGVS; vrijwilligerscontract; deelcertificaat Nederlandse les; attest van inburgering en een verblijfsattest.

In het kader van het hoorrecht gaf u bovendien aan dat u persoonlijk gehoord wenste te worden. We wijzen er echter op dat artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 voorziet dat wanneer er wordt overwogen het verblijfsrecht van een vreemdeling die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden op het grondgebied van het Rijk of die het recht heeft om er meer dan drie maanden te verblijven, te beëindigen of in te trekken, de betrokkene hiervan schriftelijk op de hoogte wordt gebracht en hem de mogelijkheid wordt geboden om de relevante elementen aan te voeren die het nemen van een beslissing kunnen verhinderen of beïnvloeden. In toepassing van artikel 62, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 beschikt de betrokkene over een termijn van vijftien dagen om de relevante elementen schriftelijk over te zenden. Derhalve staat vast dat u uitgebreid de mogelijkheid heeft gehad om in het kader van artikel 62, § 1, van de wet van 15 december 1980 alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden.

In het kader van het hoorrecht verklaarde u Nederlands te spreken. Ter staving legde u een attest van Nederlandse lessen en een attest van inburgering neer. Daarnaast verklaarde u dat u de voorbije 6 jaar niet gewerkt heeft, maar dat u zich zou hebben bezig gehouden met lessen Nederlands en een inburgeringscursus. De DVZ wijst er dan ook op dat het louter volgen van taallessen en een inburgeringscursus gedurende een regelmatig verblijf van niet minder dan 6 jaar geenszins getuigt van diepgaande pogingen tot integratie in de Belgische samenleving. Bovendien wijst de DVZ erop dat het volgen van Nederlandse lessen en een integratiecursus in het Vlaamse Gewest onderdeel uitmaken van een verplicht inburgeringstraject voor nieuwkomers. Het voldoen aan deze verplichting kan bezwaarlijk als verregaande inspanningen tot integratie gezien worden.

Het behoort namelijk slechts tot een normale attitude dat u na een verblijf van ruim 6 jaar een officiële landstaal leerde, een inburgeringscursus volgde en tewerkstelling genoot of inspanningen daartoe ondernomen heeft. De DVZ dient echter vast te stellen dat u de voorbije 6 jaar niet gewerkt heeft. Daarover verklaarde u in het kader van het hoorrecht wel dat er thans een aanvraag tot sociale tewerkstelling (artikel 60) hangende zou zijn en dat u wacht tot de opstart van dit traject. Tot slot verklaarde u wel vrijwilligerswerk te doen, wat u gestaafd heeft met documenten.

Bijgevolg stellen we vast dat u de DVZ niet in het bezit heeft gesteld van elementen of documenten die kunnen aantonen dat u diepgaande inspanningen tot integratie heeft ondernomen in België. Doorheen uw regelmatig verblijf in België heeft u geen pogingen ondernomen met het oog op tewerkstelling. Het is maar op het ogenblik dat het behoud van uw internationale beschermingsstatus, en bijgevolg uw verblijfsrecht, fundamenteel in vraag worden gesteld dat u een aanvraag tot sociale tewerkstelling middels artikel 60 heeft ingediend. Dit kan dan ook niet getuigen van dermate diepgaande pogingen tot integratie in de Belgische samenleving. Bijgevolg is de DVZ op heden niet in het bezit van informatie waaruit kan blijken dat er sprake is van een doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving. Het staat dan wel vast dat u Nederlandse lessen en een inburgeringscursus heeft gevolgd en dat u op heden vrijwilligerswerk doet, doch wijst de DVZ erop dat dit in schril contrast staat met de verschillende correctionele veroordelingen die u opliep doorheen uw regelmatig verblijf in België. In het geval dat u toch bijkomende inspanningen tot integratie ondernomen heeft, wijst de DVZ er dan ook op dat dit geenszins afbreuk doet aan het feit dat u doorheen uw regelmatig verblijf in België herhaaldelijk correctioneel veroordeeld werd.

Op 03/01/2018 werd u voor een eerste keer veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen omwille van het bezit en handel in verdovende middelen en dit tot een gevangenisstraf van 12 maanden met uitstel 5 jaren behalve voorlopige hechtenis van 14/10/2017 tot 03/01/2018. Uit het vonnis van 03/01/2018 blijkt hoe u op heterdaad betrapt werd bij het verhandelen van drugs (cannabis). Bij een huiszoeking in uw woning heeft de politie bovendien verpakkingsmateriaal aangetroffen.

De correctionele rechtbank van Antwerpen stelde bij vonnis van 03/01/2018 bijgevolg dat de feiten ernstig waren en dat drugs leiden tot randcriminaliteit en maatschappelijke overlast. Uit het vonnis blijkt eveneens dat de rechtbank bij de strafmaatrekening heeft gehouden op een kans tot verbetering en maatschappelijke integratie, waardoor de uitvoering van de gevangenisstraf gedeeltelijk met uitstel werd opgelegd. De DVZ dient echter vast te stellen dat dit in uw hoofde niet tot het gevolg heeft gehad dat u iets aan uw gedrag gewijzigd heeft.

Op 17/10/2019 werd u immers opnieuw veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van 15 maanden voor de handel in cannabis, feiten die plaatsvonden in augustus 2019. De rechtbank wees er bij vonnis van 17/10/2019 op dat de feiten ernstig waren en dat u zich bovendien in staat van bijzondere herhaling bevond gezien het vonnis van 03/01/2018.

De DVZ dient opnieuw het totaal gebrek aan schuldinzicht in uw hoofde vast te stellen gezien u reeds op 02/03/2020 door de correctionele rechtbank van Antwerpen opnieuw definitief veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 20 maanden omwille van diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, met wapens of erop gelijkende voorwerpen, feiten die plaatsvonden op 31/12/2019.

Uit het vonnis van 02/03/2020 blijkt dat de feiten - die door de rechtbank als zeer ernstig werden gekwalificeerd - plaatsvonden op 31/12/2019, met andere woorden slechts 2 weken na uw voorwaardelijke invrijheidsstelling uit de gevangenis van Antwerpen op 15/12/2019. De DVZ stelt opnieuw het manifeste gebrek aan schuldinzicht in uw hoofde vast, net als uw voor de samenleving gevaarlijke ingesteldheid. Uit het vonnis van 02/03/2020 blijkt immers dat u op 31/12/2019 een prostituee - die weigerde seks met u te hebben - heeft achtervolgd om haar nadien te bedreigen met een schroevendraaier en een stuk glas. Uw slachtoffer geraakte hierbij gewond en u heeft haar hierbij eveneens bestolen. De rechtbank was bijgevolg van oordeel dat deze feiten zeer ernstig en laakbaar zijn, gelet op het gebruikte geweld. Deze feiten beïnvloeden volgens de rechter op negatieve wijze het veiligheidsgevoel van de burgers. Daarnaast wees de rechtbank op het gewelddadig karakter van de feiten door het gebruik van een schroevendraaier en een glasscherf, die de openbare veiligheid schaden.

We wijzen er dan ook op dat bovengenoemde feiten voor het CGVS voldoende ernstig waren om op 15/04/2021 uw vluchtelingenstatus in te trekken in toepassing van artikel 55/3/1, § 1, van de wet van 15 december 1980. Het CGVS stelde in haar beslissing van 15/04/2021 het volgende: "Vervolgens dient te worden vastgesteld dat het misdrijf waarvoor u werd veroordeeld dermate ernstig is dat deze vaststelling an sich voldoende is om te stellen dat u een gevaar vormt voor de samenleving. Uit uw persoonlijk gedrag blijkt immers dat u geen enkele vorm van respect heeft voor de fysieke integriteit van anderen, noch voor andermans bezittingen en dat u er niet voor terugschrikt om geweld te gebruiken tegen uw slachtoffers. Daarnaast wordt vastgesteld dat u ook geen enkel schuldinzicht heeft betreffende uw daden. Hierbij wordt verwezen naar de staat van wettelijke herhaling in de welke u zich bevindt ingevolge uw eerdere veroordeling bij vonnis van 17/10/2019 van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, alsook uw veroordeling bij vonnis van 03/01/2018 door de correctionele rechtbank te Antwerpen wegens bezit van en handel in verdovende middelen. Het feit dat u in amper 3 jaar tijd maar liefst 3 veroordelingen op uw naam heeft kunnen zetten, maakt dat u geen schuldbesef heeft noch de ernst van uw misdrijven inziet. Uit bovenstaande kan worden vastgesteld dat uw gedrag getuigt van een volgehouden gevaarlijke persoonlijkheid waardoor het niet valt uit te sluiten dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen." Het geheel van deze vaststellingen heeft het CGVS doen besluiten dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1, van de wet van 15 december 1980.

Op 08/10/2021 heeft de RVV de intrekking van uw vluchtelingenstatus in beroep bevestigd. Uit het arrest van 08/10/2021 blijkt dat de RVV van oordeel was "dal de ernst van de door verzoeker gepleegde feiten duidelijk is en drugshandel typisch een bijzonder ernstig misdrijf is." Tevens stelde de RVV het volgende: "Het feit dat verzoeker op 2 maart 2020 werd veroordeeld tot een bijzonder ernstig misdrijf terwijl hij zich bovendien reeds in een staat van wettelijke herhaling bevond voor ernstige misdrijven van drugshandel, deed de commissaris-generaal terecht besluiten dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving in de zin van artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet."

Volledigheidshalve wijzen we erop dat de RVV in haar arrest van 08/10/2021 eveneens het volgende heeft gesteld: "Waar verzoeker nog een begeleidingsverslag van het CAW te Antwerpen (aanvullende nota, stuk 1) neerlegt waaruit blijkt dat hij een intensieve trajectbegeleiding bij hen volgt, merkt de Raad

op dat dit document niet kan volstaan om te besluiten dat verzoeker niet langer een gevaar voor de samenleving vormt omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf"

De DVZ wijst er dan ook op dat er voor de RVV onvoldoende elementen voorhanden zijn om te besluiten dat u niet langer een gevaar voor de samenleving vormt en dat derhalve vaststaat dat u een actueel gevaar voor de samenleving vormt. Bij de inachtneming van alle elementen in het dossier kan de DVZ dan ook niet anders dan vaststellen dat u een actueel en ernstig gevaar voor de openbare orde en de samenleving vormt.

Op 04/01/2021 en 09/02/2021 werd u immers nog twee maal definitief correctioneel veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen. Op 04/01/2021 werd u door de correctionele rechtbank van Antwerpen definitief veroordeeld tot een werkstraf van 60 uren omwille van diefstal (herhaling). Uit het vonnis van 04/01/2021 blijkt dat u veroordeeld bent voor uw aandeel in een winkeldiefstal. De rechtbank stelde in haar vonnis dat de feiten ernstig zijn en getuigen van een gebrek aan normbesef en een gebrek aan respect voor andermans eigendomsrechten. Op 09/02/2021 werd u opnieuw door de correctionele rechtbank van Antwerpen definitief correctioneel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden omwille van poging tot diefstal met geweld of bedreiging, op een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, duidelijk was of de dader bekend was; opzettelijke slagen en verwondingen, gepleegd op een minderjarige of op een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien; het toebrengen van slagen aan een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of tegen enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van hun bediening.

Uit het vonnis van 09/02/2021 blijkt dat de feiten plaatsvonden op 18/11/2020 en dat u overdag op de markt een bejaarde dame haar handtas heeft proberen stelen. Op het moment dat uw slachtoffer dit probeerde te verhinderen, heeft u haar gestampt. Toen vervolgens omstaanders tussenbeide wilden komen, heeft u onder andere een kinderwagen omgetrapt en een stadswacht een vuistslag gegeven. Vervolgens werd u gearresteerd door de politiediensten. Bij de overbrenging naar het cellen complex heeft u zich opnieuw agressief gedragen en heeft u naar het gezicht van een agent geschopt. De DVZ kan dan ook slechts vaststellen dat hieruit een duidelijke agressieve ingesteldheid in uw hoofdte blijkt en dat er duidelijk sprake is van een continuïteit in uw voor de samenleving gevaarlijk gedrag.

De correctionele rechtbank van Antwerpen stelde bij vonnis van 09/02/2021 dat de feiten ernstig zijn en dat u geen rekening hield met de eigendomsrechten van anderen. U had geen scrupules om een bejaarde dame als slachtoffer te kiezen. Opnieuw werd door de rechtbank benadrukt dat u zich in staat van wettelijke herhaling bevond.

Uit het geheel van deze vaststellingen blijkt dat u een werkelijk en actueel gevaar vormt voor de samenleving. De DVZ is van oordeel dat hierboven gebleken is dat u geenszins geleerd heeft uit eerdere veroordelingen en dat u blijft recidiveren. U heeft zich hierbij niet enkel bezig gehouden met de handel van drugs en diefstallen, maar uit uw persoonlijk gedrag is eveneens gebleken dat u geweld niet schuwt. Gezien de verschillende veroordelingen, de continuïteit en de korte tijdsperiode waar binnen de feiten hebben plaatsgevonden, kan de DVZ enkel vaststellen dat uw gedrag getuigt van een voor de samenleving gevaarlijk een criminele persoonlijkheid en dat het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. De RVV oordeelde bovendien eerder dat het niet kennelijk onredelijk is om uit het feit dat eerdere veroordelingen betrokkene niet hebben tegengehouden om nieuwe strafbare feiten te plegen, af te leiden dat er een actueel recidiverisico is (RVV 28 maart 2018, nr. 201.814) of verder nog: "De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, Parl.St Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24)." (RVV 22 december 2017, nr. 197.311).

De DVZ kan bijgevolg enkel besluiten dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de samenleving en de openbare orde. Het loutere feit dat u thans 6 jaar in België verblijft is dan ook ruim onvoldoende om het behoud van uw verblijfsrecht te rechtvaardigen. In het kader van het hoorrecht verklaarde u bij de DVZ dat u de voorbije 6 jaar niet gewerkt heeft, daar u zich bezighield met taallessen en een inburgeringscursus. De DVZ dient echter vast te stellen dat op het moment dat u uw inkomen op regelmatige wijze kon verdienen, u er de voorbije jaren voor geopteerd heeft om uw inkomen te verwerven aan de hand van de handel in drugs en diefstal. Dit toont dan ook geenszins verregaande

inspanningen in de Belgische samenleving aan. Het gebrek aan ernstige inspanningen tot integratie, uw gebrek aan schuldinzicht en uw voor de samenleving gevaarlijke en criminele persoonlijkheid rechtvaardigen het behoud van uw verblijfsrecht dan ook niet.

Bijgevolg wordt in toepassing van artikel 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een einde gemaakt aan uw verblijf. In het kader van de heroverweging van uw verblijfsrecht wordt dan ook rekening gehouden met de eventuele gevolgen voor uw gezins- en familieleden.

Wat uw gezins- en familieleden in België betreft, merken we op dat u in het kader van het hoorrecht verklaarde geen gezins- en familieleden in België te hebben. U verklaarde enkel een netwerk van vrienden te hebben in België. De DVZ wijst er echter opdat deze geenszins tot uw gezinskern behoren.

Bovendien wijzen we erop dat zelfs in het geval u een gezins- of familieleden zou onderhouden in België, uit artikel 8, tweede lid, van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezins-, en familieleden mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren. Gezien het actuele en ernstige gevaar dat van u uitgaat en uw voor de samenleving gevaarlijke criminele ingesteldheid, worden uw eventuele familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Bijgevolg is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissing.

We herhalen dat het CGVS van oordeel was dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar uw land van herkomst gezien een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980. We wijzen er dan ook op dat deze beslissing enkel een einde stelt aan uw verblijf. Dit impliceert dat u geen wettig verblijf in België meer geniet, doch wordt u geen bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd. Onderhavige beslissing impliceert dus geen gedwongen verwijdering naar uw land van herkomst.

Derhalve kan enkel geconcludeerd worden dat, na zorgvuldige afweging van de in uw dossier aanwezige elementen, uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt. De duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd en eventuele gevolgen voor u en uw familie rechtvaardigen een behoud van uw verblijf in België niet.

Omwille van redenen van openbare orde wordt er krachtens artikel 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een einde gemaakt aan uw verblijf."

Dit is de bestreden beslissing.

1.12. Verzoeker werd op 13 december 2021 onder bevel tot aanhouding geplaatst wegens diefstal, bij nacht, met geweld of bedreiging.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van het hoorrecht, van de rechten van verdediging, van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 21 en 23 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zijn betoog luidt als volgt:

EERSTE ONDERDEEL

Op 5 november 2021 ontving verzoeker een aangetekend schrijven met een vragenlijst van de verwerende partij. Door verzoeker werd deze vragenlijst ingevuld en uitdrukkelijk genoteerd dat hij persoonlijk wenste gehoord te worden (zie pagina 4 van de schriftelijke vragenlijst). Door verweerder werd hierop niet ingegaan. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker de gelegenheid heeft gehad om te worden gehoord, gelet op de vereisten van artikel 62, §1 Vreemdelingenwet.

Aangezien het hoorrecht een algemeen beginsel van het Unierecht betreft, dient dit recht ook door de overheidsinstanties van alle lidstaten te worden erkend, zelfs al schrijft de toepasselijke regelgeving een dergelijke formaliteit niet expliciet voor (zie artikel 51 van het Handvest; HvJ 18 december 2008, C-349/07 en HvJ 22 november 2012, C-277/11). Dat recht maakt integraal deel uit van de eerbiediging van de rechten van verdediging, dat een algemeen beginsel van Unierecht is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 81; HvJ 5 november 2014, C-166/13, Mukarubega, pt. 45).

Of er sprake is van een schending van het hoorrecht, moet worden beoordeeld aan de hand van de specifieke omstandigheden van elk geval, met name de aard van de betrokken handeling, de context van de vaststelling ervan en de rechtsregels die de betrokken materie beheersten (HvJ 10 september 2013, C-383/13).

Verzoeker wijst erop dat de mogelijkheid om de besluitvorming te beïnvloeden volstaat.

Door verweerder wordt aangehaald dat verzoeker geen "verregaande inspanningen tot integratie" heeft aangetoond met betrekking tot zijn kennis van de Nederlandse taal en de inburgering die verzoeker heeft doorlopen (stuk 1, pagina 2). Verzoeker had dan ook, tijdens een persoonlijk onderhoud, op rechtstreekse wijze blij kunnen geven van zowel zijn kennis van de Nederlandse taal als de mate van inburgering die hij doorheen zijn verblijf in België eigen heeft gemaakt. Deze elementen hadden specifiek tot uiting kunnen komen in een persoonlijk onderhoud. Een schriftelijke bevraging is hiervoor onvoldoende geschikt. Verzoeker had zowel zijn kennis van de Nederlandse taal als de mate van inburgering die hij doorheen zijn verblijf in België eigen heeft gemaakt rechtstreeks aan verweerder kunnen kenbaar maken. Verweerder beklemtoont in de bestreden beslissing ook zelf het belang van de mate van inburgering en de kennis van de Nederlandse taal. Verzoeker verzocht daarom uitdrukkelijk om persoonlijk te worden gehoord.

Verzoeker had tevens duiding kunnen geven, op rechtstreeks en persoonlijke manier, over de intensieve individuele trajectbegeleiding die hij volgt bij het CAW Antwerpen (zie verder hieronder). Deze omkadering vormt een antwoord op de moeilijkheden die verzoeker had en waarvan zijn strafrechtelijk parcours een uiting is (zie verder hieronder). Verzoeker had het belang van deze begeleiding kunnen benadrukken, temeer doordat verweerder met deze begeleiding geen rekening heeft gehouden in de bestreden beslissing (zie verder hieronder).

De verzoekende partij had zijn persoonlijke situatie dan ook kunnen toelichten, waarmee de gemachtigde rekening diende te houden bij het nemen van de bestreden beslissing. De verzoekende partij werd hierdoor de mogelijkheid ontnomen om naar behoren en daadwerkelijk hun standpunt kenbaar te maken (HvJ 11 december 2014, C-249/13, Boudjlida, §§49, 50 en 55).

Het niet horen van de verzoekende partij heeft, gelet op alle feitelijke en juridische omstandigheden van het geval, in casu dan ook daadwerkelijk de verzoekende partij demogelijkheid ontnomen om zich zodanig te verweren dat deze besluitvorming een andere afloop had kunnen hebben (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, M.G. e.a., ro. 38 met verwijzing naar de arresten van 14 februari 1990, Frankrijk/Commissie, C 301/87, Jurispr. blz. I 307, punt 31; 5 oktober 2000, Duitsland/Commissie, C 288/96, Jurispr. blz. I 8237, punt 101; 1 oktober 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Raad, C 141/08 P, Jurispr. blz. I 9147, punt 94, en 6 september 2012, Storck/BHIM, C 96/11 P, punt 80). Hierdoor werd de verzoekende partij niet in staat gesteld naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van de administratieve procedure, voordat een besluit wordt genomen dat zijn belangen op nadelige wijze kon beïnvloeden (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 87 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Gelet op deze elementen, wijst de verzoekende partij op een schending van het hoorrecht en de rechten van verdediging.

TWEEDE ONDERDEEL

2. Door de verzoekende partij wordt een schending betoogd van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting in het licht van de toepasselijke wetsbepalingen, nl. de artikelen 21 en 23 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 22 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "De minister of zijn gemachtigde kan een einde maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid".

Artikel 23 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "§ 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten. Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd. § 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk. Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden. "

Het wordt derhalve expliciet vereist [dat] het gedrag van de betrokkene een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging moet [zijn] voor een fundamenteel belang van de samenleving om een einde te kunnen maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land van onbeperkte duur.

3. Door de verwerende partij wordt in de bestreden beslissing verwezen naar verschillende veroordelingen van de correctionele rechtbank te Antwerpen (met name op 3 januari 2018, op 17 oktober 2019, op 2 maart 2020, op 4 januari 2021 en op 9 februari 2021).

Artikel 23 van de Vreemdelingenwet luidt echter als volgt: "§ 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten. Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd".

Derhalve moet worden vastgesteld dat het gedrag van verzoeker "een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving" vormt. Slechts indien dit wordt vastgesteld kan, overeenkomst artikel 23, §1 van de Vreemdelingenwet, worden overgegaan tot het nemen van een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Bij een beslissing tot beëindiging van het verblijf moet bovendien een belangenafweging plaatsvinden in het licht van artikel 8 van het EVRM (cf. EHRM 11 juni 2013, nr. 52166/09, Hasanbasic v. Zwitserland, § 49; EHRM 25 maart 2014, nr. 2607/08, Palanci v. Zwitserland, § 53; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M. v. Zwitserland, § 47; EHRM 10 januari 2017, nr. 55470/10, Salija/Zwitserland, § 36).

Dit wordt ook zo verduidelijkt in de voorbereidende werken. Bovendien volgt deze vereiste tevens uit artikel 23, §2, laatste lid van de Vreemdelingenwet dat wezenlijk is verbonden met artikel 8 van het EVRM en in ruime mate de rechtspraak van het EHRM hierover weerspiegelt.

4. De verzoekende partij betoogt dat de gemachtigde in de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting schendt in het licht van de toepasselijke wetsbepalingen, nl. de artikelen 21 en 23 van de Vreemdelingenwet en artikel 8 EVRM (zie hierboven). Verzoeker haalt aan dat de verwerende partij niet op een zorgvuldige wijze met alle relevante elementen heeft rekening gehouden in de gemaakte beoordeling.

Op 5 november 2021 ontving verzoeker een aangetekend schrijven met een vragenlijst van de verwerende partij. Door verzoeker werd deze vragenlijst ingevuld. Door verzoeker werden eveneens verschillende bijlagen gevoegd aan de ingevulde vragenlijst die aan verweerder werd bezorgd. Verzoeker verwees in de vragenlijst naar deze bijlagen (zie o.a. vraag 5 van de vragenlijst). Verweerder maakt hiervan ook melding van deze bijlagen in de bestreden beslissing: "U heeft hierop binnen de voorziene termijn gereageerd en bezorgde de DVZ een ingevulde vragenlijst met volgende bijlagen:

begeleidingsverslag CAW; brief aan het CGVS; vrijwilligers contract; deelcertificaat Nederlandse les; attest van inburgering en een verblijfsattest") stuk 1, pagina 2).

De eerste bijlage betrof een begeleidingsverslag van het CAW Antwerpen.

In dit verslag (opgesteld door mevr. [K.B.]) wordt toegelicht dat verzoeker sinds 1 oktober 2020 opgenomen is in de mannenopvang De Plataan te Antwerpen. Aan deze opname is een intensieve individuele trajectbegeleiding gekoppeld.

Door de maatschappelijk assistent wordt in de bijlage toegelicht dat verzoeker bij het CAW Antwerpen terecht kwam na een periode van dakloosheid. Verzoeker had ondersteuning nodig op verschillende levensdomeinen omdat zijn verblijf in een LOI te Brecht een te grote stap vormde voor verzoeker. Op deze manier raakte hij ambtelijk geschrapt, verloor hij zijn inkomsten en maakte hij foute keuzes (met detenties tot gevolg). Sinds hij in De Plataan verblijft wordt verzoeker ondersteund op verschillende levensdomeinen (administratie, inkomsten/schulden, opleiding/werk, gezondheid/medisch en zijn toekomstplannen). Het CAW Antwerpen concludeert dat men een man ziet die weldegelijk vooruit wil in het leven, maar niet altijd weet hoe de zaken correct aan te pakken. Dit komt mede door zijn jonge leeftijd en het gebrek aan familie en omkadering. Deze omkadering heeft verzoeker thans bij het CAW Antwerpen. Verzoeker laat de hulpverlening ook toe om zo een positieve toekomst te kunnen opbouwen.

De omkadering die verzoeker heeft dient het leven van verzoeker op orde te stellen, op de verschillende vermelde levensdomeinen. Dit dient te verhinderen dat verzoeker opnieuw afglijdt naar zijn verleden en dat hij voldoende houvast heeft.

Verzoeker wijst er tevens op dat hij op zeer jonge leeftijd Somalië diende te verlaten (alwaar zijn familie verblijft). Hij kwam toe in België, een volledig andere cultuur, op 18 december 2015 (ongeveer zes jaar geleden). Hij verblijft hier sindsdien en kan onmogelijk terugkeren naar Somalië (zoals ook erkend door verweerder). De structuur van het CAW Antwerpen is derhalve van belang om verzoeker de ondersteuning te bieden die hij nodig heeft om zijn leven te kunnen opbouwen. Het belang van deze ondersteuning kan dan ook nauwelijks worden overschat.

Desondanks het belang van de intensieve individuele trajectbegeleiding door het CAW Antwerpen, wordt hiermee geen rekening gehouden door de verwerende partij in de bestreden beslissing.

Verzoeker kan nergens vaststellen in de bestreden beslissing dat de omkadering van het CAW Antwerpen - hetgeen ontegensprekelijk een relevant element uitmaakt - werd opgenomen in de gemaakte beoordeling door verweerder.

Verweerder vermeldt het "begeleidingsverslag CAW" nochtans wel in de bestreden beslissing, maar zonder beoordeling: "U heeft hierop binnen de voorziene termijn gereageerd en bezorgde de DVZ een ingevulde vragenlijst met volgende bijlagen: begeleidingsverslag CAW; brief aan het CGVS; vrijwilligerscontract; deelcertificaat Nederlandse les; attest van inburgering en een verblijfsattest"; stuk 1, pagina 2).

Hieruit blijkt derhalve niet dat op een zorgvuldige wijze met de private belangen van verzoeker werd rekening gehouden. Evenmin werd op een zorgvuldige manier vastgesteld dat het gedrag van verzoeker "een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving" vormt.

De bestreden beslissing is hierom in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting gezien in het licht van de toepasselijke wetsbepalingen, nl. de artikelen 21 en 23 van de Vreemdelingenwet en artikel 8 EVRM"

3.2.1. Wat betreft de aangevoerde schending van het hoorrecht en, ruimer, de rechten van verdediging, dient te worden gesteld dat het niet ter discussie staat dat verweerder, alvorens de bestreden beslissing te nemen, verzoeker in kennis stelde van het feit dat werd overwogen om zijn verblijf te beëindigen en hem uitnodigde om zijn persoonlijke situatie toe te lichten door een vragenlijst in te vullen en de door hem nuttig geachte overtuigingsstukken mee te delen. Verzoeker heeft, zoals hij bevestigt in zijn verzoekschrift, deze vragenlijst ingevuld en overgemaakt aan verweerder, samen met tal van bewijsstukken die hij relevant vond. Hij kan dan ook niet voorhouden dat hem niet de kans werd geboden de

inlichtingen te verstrekken en de documenten over te maken die hij dienstig achtte. De Raad wijst er in dit verband op dat het respecteren van het hoorrecht niet impliceert dat er een mondelinge gegevens-uitwisseling dient plaats te vinden in het raam van een “*persoonlijk onderhoud*”. Aan de doelstelling van het hoorrecht is voldaan indien een bestuurde in de mogelijkheid werd gesteld om de gegevens mee te delen die hij zelf nuttig achtte om de overheid toe te laten om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen. In voorliggende zaak had verzoeker deze mogelijkheid. Door te duiden dat hij, bij het beantwoorden van de vragenlijst, had aangegeven toch nog een persoonlijk gesprek te willen toont hij niet aan dat hij niet deugdelijk werd gehoord of dat de rechten van verdediging werden miskend. Meer zelfs, de door verweerder gebruikte werkwijze bood verzoeker de mogelijkheid om zijn antwoorden beter voor te bereiden en zich te laten bijstaan door derden en verschaftte hem voldoende tijd om zijn antwoorden met de nodige bewijsstukken te onderbouwen.

Verzoeker maakt ook geenszins aannemelijk dat hij tijdens een gesprek gegevens had kunnen aanbrengen die hij niet schriftelijk kon verstrekken. Hij betoogt weliswaar dat hij blijk had kunnen geven van zijn kennis van de Nederlandse taal en van zijn inburgering, maar er moet worden opgemerkt dat verweerder nergens heeft aangegeven in vraag te stellen dat verzoeker de Nederlandse taal kent en dat hij een inburgeringscursus volgde. Verweerder heeft gesteld dat hieruit geen diepgaande pogingen tot integratie blijken. Hij heeft hierbij verder toegelicht dat het aanleren van de Nederlandse taal en het volgen van een inburgeringscursus verplicht zijn en dat het voldoen aan een wettelijke verplichting niet kan worden beschouwd als een verregaande poging tot integratie. Indien verzoeker nog bijkomende elementen met betrekking tot zijn talenkennis en inburgering had willen aanbrengen, blijkt geenszins dat hij dit niet had kunnen doen bij het beantwoorden van de vragenlijst die hem werd toegestuurd. Verzoeker stelt ook dat hij bij een onderhoud meer duiding had kunnen geven over de trajectbegeleiding die hij volgt bij het CAW Antwerpen. Hij toont echter wederom niet aan dat hij dit niet schriftelijk had kunnen doen, nu hem hiervoor ruim de tijd werd gegeven.

Een schending van het hoorrecht of de rechten van verdediging kan niet worden vastgesteld.

3.2.2. Verzoeker zet, in het tweede onderdeel van zijn middel, uiteen dat om een einde te kunnen stellen aan zijn recht op verblijf verweerder, gelet op de bepalingen van de artikelen 21 en 23 van de Vreemdelingenwet, moest aantonen dat hij een gedrag vertoont waaruit een werkelijke, actuele voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving kan worden afgeleid. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat verweerder hiermee rekening heeft gehouden. Verweerder heeft zich niet, zoals verzoeker laat uitschijnen, beperkt tot het opsommen van de verscheidene veroordelingen die werden uitgesproken, maar heeft aangegeven dat uit het feit dat verzoeker steeds opnieuw wordt veroordeeld blijkt dat hij zijn gedrag niet wijzigt, dat hij geen schuldinzicht heeft, dat er sprake is van een voor de samenleving gevaarlijke ingesteldheid en van een gebrek aan normbesef. Hij heeft daarnaast gewezen op het feit dat uit verzoekers gedrag kan worden afgeleid dat hij agressief is en dat hij geen respect heeft voor andermans eigendom. Hij heeft tevens de continuïteit van verzoekers voor de samenleving gevaarlijk gedrag benadrukt. Verweerder heeft ook rekening gehouden met de aard en de ernst van de feiten waarvoor verzoeker werd veroordeeld. Hij heeft hierbij uitvoerig toegelicht dat verzoeker meermaals werd veroordeeld wegens inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen en wegens diefstallen en dat hij vaststelde dat verzoeker er niet voor terugschrikt om geweld te gebruiken.

Er kan niet worden besloten dat verweerder in casu op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit kwam dat verzoeker een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

Verzoeker kan, gezien de uitvoerige overwegingen in de bestreden beslissing hieromtrent, ook niet voorhouden dat verweerder zou hebben nagelaten een belangenafweging door te voeren en hierdoor de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 8 van het EVRM en artikel 23, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet niet zou hebben nageleefd. Verweerder heeft duidelijk uiteengezet dat verzoeker geen gezin in België heeft, dat hij niet professionele actief was in het Rijk en dat hij geen doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving aantoonde. Verweerder heeft ook opgemerkt dat verzoeker pas zes jaar in België is, dat hij reeds meerderjarig was bij zijn aankomst in het Rijk en dat hij zijn opleiding genoot in zijn land van herkomst, alwaar zijn familie verblijft. Hij heeft ook nader geduid waarom hij geen groot gewicht wenst toe te kennen aan de gegevens die verzoeker aanbracht om zijn banden met België aan te tonen en aangegeven waarom hij meent dat het gevaar dat verzoeker vormt voor de openbare orde zwaarder doorweegt dan diens private belangen.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, ook rekening heeft gehouden met een begeleidingsverslag van het CAW Antwerpen. Verweerder heeft in de bestreden beslissing uiteengezet dat de Raad in zijn arrest van 8 oktober 2021 reeds overwoog dat voormeld document, waaruit blijkt dat verzoeker een intensieve trajectbegeleiding volgt, niet volstaat om te besluiten dat hij niet langer een gevaar vormt voor de samenleving. Door de inhoud van dit begeleidingsverslag nogmaals weer te geven en het belang van de omkadering die hij kan genieten te beklemtonen, toont verzoeker niet aan dat verweerder dit stuk niet op een correcte wijze bij zijn beoordeling betrok. Verzoeker maakt met zijn betoog dat hij sedert oktober 2020 in de mannen-opvang De Plataan in Antwerpen verblijft en dat aan deze opvang een intensieve trajectbegeleiding is gekoppeld die moet verhinderen dat hij *“opnieuw afglijdt naar zijn verleden en dat hij voldoende houvast heeft”* niet aannemelijk dat de door verweerder voorziene weergave van de strafbare feiten die hij pleegde – waaruit ook blijkt dat hij nog strafbare handelingen stelde nadat hij reeds een omkadering genoot – incorrect is en dat verweerder niet het vereiste belang hechtte aan dit stuk. De Raad merkt ten overvloede op dat uit de door verweerder neergelegde documenten blijkt dat verzoeker op 13 december 2021 nogmaals onder bevel tot aanhouding werd geplaatst wegens diefstal met geweld of bedreiging, wat bijkomend aantoonde dat de door verweerder gedane risico-inschatting inzake het actuele gevaar dat uitgaat van verzoeker niet kennelijk onredelijk is. De vaststelling dat verzoeker, een meerderjarige man, in België nog een beroep moet doen op een omkadering laat de Raad ook niet toe te concluderen dat verweerder verkeerdelijk motiveerde dat de voorgelegde stukken niet het bewijs vormen van een doorgedreven integratie of van hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving.

Het feit dat verzoeker op een relatief jonge leeftijd – hij was immers wel reeds meerderjarig – naar België kwam, dat hij in het Rijk werd geconfronteerd met een andere cultuur en dat hij niet kan terugkeren naar Somalië impliceert voorts niet dat de afweging die verweerder maakte gebrekkig is. Deze gegevens doen geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker een actueel gevaar vormt voor de openbare orde en dat zijn private belangen ondergeschikt zijn aan het algemeen belang dat ermee gediend is dat geen verblijfsrecht wordt toegestaan aan vreemdelingen die een permanent gevaar vormen voor het leven of de fysieke integriteit van andere burgers en die het eigendomsrecht niet respecteren.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing niet deugdelijk werd voorbereid of dat deze is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht, van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 21 of 23 van de Vreemdelingenwet of van artikel 8 van het EVRM blijkt niet.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK